

του Χρήστου Λαμπρίδη*

Με αφορμή τη συνεχή επίκληση της χώρας, της πατρίδας και της χρήσης πολεμικών όρων από στελέχη της Νέας Δημοκρατίας στην αντιπαράθεση τους με όσους κάνουν κριτική στην κυβέρνηση για τους χειρισμούς της στο θέμα της πανδημίας αλλά και της προσπάθειας να εμφανίσουν τους τελευταίους, περίπου ως μειοδότες (μίσος για την Ελλάδα χρεώνει ο αντιπρόεδρος της ΝΔ στον ... κάθε Κούλογλου με αφορμή αναρτήσεις γελοιογραφιών κριτικής από τον ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ), επισημαίνονται τα εξής:

α) Η κατάσταση που αντιμετωπίζουμε είναι εξαιρετικά δύσκολη αλλά δεν είναι κατάσταση πολέμου. Ο όλεθρος του πολέμου προκαλεί ασύγκριτα μεγαλύτερες καταστροφές σε όλα τα επίπεδα και κυρίως σε ανθρώπινες ζωές

β) Αν και δεν βρισκόμαστε σε πόλεμο, πάντοτε και ιδιαίτερα αυτή την εποχή, η υπευθυνότητα, η αλληλεγγύη, η αγάπη για τον άνθρωπο πρέπει να υπαγορεύουν τη συμπεριφορά μας. Η αγάπη για τον τόπο μας και για όλους τους ανθρώπους που κατοικούν σε αυτόν είναι αγάπη για την πατρίδα, είναι στάση πατριωτική.

γ) Κατά αυτή την έννοια πατριωτική είναι η στάση πολλών αλλά ιδιαίτερα όσων :

- με την ατομική τους συμπεριφορά σέβονται το δικαίωμα όλων των ανθρώπων και ιδιαίτερα αυτών που κινδυνεύουν περισσότερο να διαφυλάξουν την υγεία και κυρίως τη ζωή τους

- βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της μάχης για να βγούμε από αυτή την κρίση της πανδημίας όλοι μαζί, ασφαλείς, καλύπτοντας τις βασικές μας ανάγκες, χωρίς ωστόσο οι ίδιοι, δυστυχώς, να προστατεύονται στις περισσότερες περιπτώσεις με τα απαιτούμενα μέσα (ενδεικτικά εργαζόμενοι στην υγεία, σε super markets, στις ταχυμεταφορές κ.α.)

- βοηθούν με κάθε τρόπο ανήμπορους συνανθρώπους μας να ανταποκριθούν στις δύσκολες απαιτήσεις της συγκυρίας

- επισημαίνουν τις ελλείψεις και τις αδυναμίες του κρατικού μηχανισμού και της

πολιτείας, είτε με τη θεσμική τους ιδιότητα είτε με την ιδιότητα του απλού πολίτη, προκειμένου αυτές να διορθωθούν.

Σε όλους τους παραπάνω κανείς, και ιδιαίτερα όσοι έχουν κυβερνητικές ευθύνες, δεν έχει το δικαίωμα κουνώντας το δάχτυλο να κατακρίνει τον πατριωτισμό τους.

Αντίθετα , όσοι έχουν κυβερνητικές ευθύνες οφείλουν να ελέγξουν όσους ανακάλυψαν στην κρίση της πανδημίας ευκαιρίες να κερδοσκοπήσουν εις βάρος του παρόντος και του μέλλοντος αυτής της χώρας, της πατρίδας τους.

Οφείλουν για παράδειγμα να ελέγξουν όσους λειτουργώντας ως σύγχρονοι μαυραγορίτες πωλούν είδη πρώτης ανάγκης και υπηρεσίες υγείας σε πολλαπλάσιες σε σχέση με ένα μήνα πριν τιμές.

Οφείλουν για παράδειγμα να ελέγξουν όσους με πρόσχημα την κρίση κυνηγούν κρατικές χρηματοδοτήσεις επιδιώκοντας σε αρκετές περιπτώσεις όχι μόνο να βγουν αλώβητοι αλλά και κερδισμένοι από τη συγκυρία.

Οφείλουν επίσης, επειδή δεν βρισκόμαστε σε κατάσταση πολέμου, να αφήσουν τις κουτοπονηριές και να μην λαμβάνουν, με πράξεις περιορισμένης δημοκρατικής νομιμοποίησης μέτρα, τα οποία δεν αφορούν την πανδημία αλλά σκιαγραφούν ένα δυσοίωνο μέλλον για τη συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας.

Αυτά να προσέξουν οι κυβερνώντες και να μη φοβούνται τους πολίτες, τους εργαζόμενους, τους δημοσιογράφους όταν αυτοί επισημαίνουν προβλήματα. Να μη τους φοβούνται αλλά να τους απαντούν με αλήθειες αναγνωρίζοντας υπαρκτές αδυναμίες. Ο Μοντεσκιέ είχε πει ότι : « Ο κάθε πολίτης έχει την υποχρέωση να πεθάνει για την πατρίδα του, όμως κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να ψεύδεται για χάρη της» .

Αυτά να προσέξουν και να χρησιμοποιούν με φειδώ τη λέξη πατρίδα.

Γιατί η ιστορία μας διδάσκει ότι όσοι την υπηρέτησαν με συνέπεια μιλούσαν λίγο και έπραξαν πολλά για αυτή. Αντίθετα, αυτοί που μίλησαν πολύ και άσκοπα για την πατρίδα με τις πράξεις τους την έβλαψαν. Επίσης μη νομίζουν ότι ο πατριωτισμός των ανθρώπων δεν τους κάνει να αντιδρούν αρνητικά στη συνεχή επίκληση του. Μάλιστα η άρνηση αυτή αποτυπώνεται πολλές φορές με έντονο τρόπο, όπως στη ρήση του Αμερικανού συγγραφέα Μένκεν: « Κάθε φορά που ακούω έναν άνθρωπο να μιλά για την πατρίδα του, είναι ένα σημάδι ότι ο ίδιος αναμένει να πληρωθεί γι' αυτό».

*Χρήστος Λαμπρίδης

πρώην Γ.Γ Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής